

**№ 102
25 листопада
2017**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**Церковний листочок
святої Анни
St Anne's Newsletter**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Починається Різдвяний Піст: як правильно поєтувати?

Від 28 листопада до 6 січня включно триватиме **Різдвяний піст або Пилипівка**. В цей час згідно традицій Православної Церкви та церковного Уставу християни **обмежують себе в їжі**, а також намагаються уникати в своєму житті того, що віддаляє людину від Бога, для того, щоб духовно приготуватися до зустрічі великого свята Різдва Христового.

Протягом посту християни не повинні вживати в їжу продукти тваринного походження - м'ясо, молоко, яйця та вироби, що їх містять. Різдвяний піст відноситься до не суворих постів, а тому за церковним Уставом під час нього може вживатися риба та олія. На час посту ті, хто перебувають у шлюбі, повинні **утриматися від статевих відносин**.

Є ряд обставин, які дозволяють людині послаблювати свій піст - хвороба, важка фізична праця, похилий вік, перебування в дорозі. В таких випадках суворість посту може бути послаблена - наприклад може вживатися молоко - але для цього необхідно звернутися за благословенням до священика, разом з яким визначити міру послаблення посту. Також від посту звільнюються вагітні жінки, малі діти та ті, хто з вагомих причин не має можливості сам обирати, чим йому харчуватися - наприклад особи, які перебувають у відраджених.

Протягом посту можна вживати продукти рослинного походження - картоплю та вироби з неї, різного роду супи та каші, консервовані та квашені овочі (помідори, огірки, капусту, тощо), консервовані салати. Не бажано вживати майонез, до складу якого входять яйця, але можна вживати різні види

харчового маргарину (без домішок молокопродуктів). Загалом пісна їжа повинна бути простою та недорогою (наприклад, в наших умовах важко назвати пісними продуктами ананаси чи омарів), а її вживання помірним (бо об'їстися можна і печеною картоплею).

Якщо вас протягом посту запросили на відзначення дня народження або інше святкування, пов'язане зі святковим столом, і ви не можете відмовитися - по можливості попередьте господарів про те, що ви дотримуєтеся посту. Якщо цього не можна зробити - намагайтеся їсти тільки ті страви, які дозволені в піст, а якщо таких немає - то зовсім небагато тих, які стоять поруч з вами. Під час святкової трапези не потрібно без прохання інших самим розповідати про те, що ви постите, привертати увагу до цього, або дорікати іншим за недотримання церковних уставів.

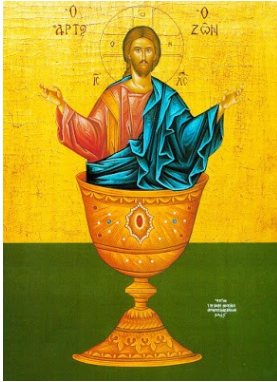
В піст також **не потрібно вживати алкогольні напої**, особливо міцні - горілку, коньяк, тощо. Лише у суботу та неділю, а також на свята дозволяється випити трохи вина.

Дотримуючись посту, потрібно пам'ятати, що він відрізняється від звичайного голодування своєю духовною складовою. А тому той, хто постить, повинен **більше уваги приділяти своєму духовному життю**: молитися в храмі і вдома, читати Святе Письмо та християнську релігійну літературу, **обмежити все те, що відволікає від спілкування з Богом** - перегляд телепрограм, слухання радіо, відвідування розважальних заходів.

Якщо хтось перебуває у сварці чи тримає на когось гнів - **необхідно примиритися** з цією особою, бо гріхи гордості, гніву, осуду,

ненависті, злоби позбавляють того, хто постить, всіх плодів його праці.

Якщо є можливість, то бажано було б протягом посту **щодня бувати у храмі**, хоча б на короткий час - для того, щоб помолитися і попросити у Бога допомоги у проходженні цього духовного і тілесного подвигу. Необхідно також щонеділі бути зранку на Божественній літургії, а по можливості відвідувати і інші богослужіння, розклад яких ви можете довідатися в самому храмі. Православному християнину протягом посту також **обов'язково потрібно прийняти**

таїнства Сповіді і Причастя.

Бажаю всім допомоги Божої у постуванні!

Джерело: Столична он-лайн газета "КИЯНИ"

Бесіда на тему куріння з Єпископом Хризостомом зі Святої Гори Афон

О. Гавриїл: Владико, що Ви можете сказати про паління цигарок?

Єпископ Хризостом: Наскільки помірне вживання алкоголю допустиме, настільки абсурдне і неприпустиме паління. Воно не приносить людині ніякої користі, є причиною захворювань і ослаблення організму. Страшне те, що паління є відгомін поганських обрядів і приводить до опустошення душі християнина.

Паління - появилось набагато пізніше, ніж пияцтво, тому ні в Святому Письмі, ні у творах отців Церкви перших сторіч ми не знайдемо конкретного опису або

заборони паління. Проте це явище не обминув своєю увагою св. Никодим (XVIII в), автор книги *"Невидимая брань"* і співредактор *"Добротолюбія"*. У своїй збірці повчань про п'ять почуттів людини за назвою *"Енхирідіон"* він розглядає проблему паління і приводить історію появи тютюну. У Європу з Північної Америки його привіз посол Португалії і вручив Катерині, королеві Франції, тому тютюн став відомий як *"королівська рослина"*. Св. Никодим пояснює, що паління огидне християнським чеснотам і моральним принципам християнина. Ні в якому разі не годиться курити особам духовним, тому що це принижує і навіть занепащає гідність священства, не говорячи вже про шкоду для здоров'я. Святий підсумовує: *"Як християнин, будучи сосудом Духа Святого, може стати житлом диявольської нечистоти?"* (Іак. 1, 21; Апок. 5, 8).

О. Гавриїл: Чи згадується про паління в Церковному Переданні?

Єпископ Хризостом: Мало. Хоча про це говорять всі сучасні старці Афону і видатні духовні особи Грецької Церкви. В один голос вони забороняють паління. Деякі Афонські старці настільки радикальні, що тих прочан, які палять, навіть не приймають на сповідь, вважаючи, що якщо людина не в змозі покинути палити, то як вона зможе очистити себе від інших гріховних схильностей? Згадують також про неприпустимість паління святі Руської Церкви, у т.ч. прп. Силуан Афонський і прп. Амвросій Оптинський.

Св. Никодим у вищезгаданому творі пише, що в його часи (він жив в другій половині XVIII - і на початку XIX сторіччя) у Росії паління було офіційно заборонене.

На закінчення приведемо свідчення з життя православних греків. На початку XX сторіччя, коли турки виселили більшість

православних греків з областей Малої Азії, неподалік від Смирни відбувся такий випадок. В одного турецького продавця м'яса була стара ікона Пресвятої Богородиці, яку він використовував як дошку для м'яса. Один православний, побачивши це, вирішив зупинити цю наглу наругу над святинею і разом з м'ясом купив ікону як звичайну дошку. Приніс додому, очистив її і повісив на стіні у вітальні. На нещастя, він палив. Через декілька днів у сні йому явилася Пресвята Богородиця і попередила його: якщо він не перестане опоганювати Її ікону цигарковим димом, то нехай краще поверне ікону туркові. Богородиця воліла, щоб той різав на ній м'ясо, ніж щоб православний християнин обкурював її смородом "диявольського кадіння". Християнин усвідомив свій гріх і ніколи більше не палив.

Mary / Prayer / Death

Question

What are your beliefs about the Virgin Mary—most particularly do you pray to her?

Why do you pray for the departed? The Bible clearly says it is appointed unto man once to die and after that the judgement. Recall the rich man after death!

Answer

Your first question was, **"What are your beliefs about the Virgin Mary—most particularly do you pray to her?"**

We believe that the Virgin Mary is the Mother of God. Through her He Who was God before the ages took on our human nature without relinquishing His divine nature or confusing or "meshing" it with the human nature in any way. The Mother of God is often referred to as the "New Eve," for she said "yes" to God whereas the first Eve said "no." We believe that the Mother of God was sinless of her own free will, that she remains ever-virgin, and that she is the "living tabernacle" of God inasmuch as her womb,

as one hymn states, becomes "more spacious than the heavens" by carrying within it the Savior of the world, Jesus Christ.

Properly speaking, Orthodox Christians do not "pray to" the Mother of God instead of God; we seek her intercession before her Son, asking her to pray on our behalf; another Orthodox hymn states that "*the prayers of a mother availeth much before her Son.*"

With regard to certain teachings about the Mother of God held by other bodies, such as the Roman Catholic doctrine of the Immaculate Conception, such are foreign to Orthodox Christianity. Non-Orthodox should never assume that the Orthodox doctrine concerning the Mother of God is identical with that of Roman Catholicism, nor should they condemn Orthodox teaching based on what they know of Roman Catholic doctrine on the Virgin Mary.

Your second question was, **"Why do you pray for the departed? The Bible clearly says it is appointed unto man once to die and after that the judgement. Recall the rich man after death!"**

Unfortunately, you begin this by asking a question which you then seem to answer and then offer chastisement. Perhaps you are assuming that the Orthodox doctrine concerning the Last Things are identical with those of other bodies, specifically Roman Catholicism, which is not the case either.

We believe that death is the result of sin, that death is not a part of God's original design for mankind: "*For I have no pleasure in the death of anyone, says the Lord God; so turn and live*" (Ezek

18:32). Death was not "created" by God, who is the Source and Author of all life and Who, by revealing His Name as "I AM" to Moses reveals that He is Existence Itself: *"God did not make death, and takes no pleasure in the destruction of any living thing; He created all things that they might have being"* (Wis 1:13). Death is a consequence of the first sin, a consequence which touches all humanity. Jesus Christ came into the world to conquer death, to point the way to new and eternal life, to offer a refuge from corruption and all that corrupts God's "good" creation. This was accomplished through the death and resurrection of Jesus

Christ, who "has been raised from the dead, the first fruits of those who have fallen asleep. For as by a man came death, by a man has come also the resurrection of the dead. For as in Adam all die, so also in Christ shall all be made alive. But each in his own order: Christ the first fruits, then at His coming those who belong to Christ. Then comes the end, when He delivers the kingdom to God the Father after destroying every rule and every authority and power. For He must reign until He has put all His enemies under His feet. The last enemy to be destroyed is death (1 Cor 15:20-26). Finally, our hope as Christians is to share in Christ's victory over death: *"I am the resurrection and the life; he who believes in me, though he die, yet shall he live, and whoever lives and believes in me shall never die"* (Jn 11:25-26).

Death, for Orthodox Christians, is always a tragedy, something which distorts the goodness and beauty of God's creation. By His own example at the tomb of His friend Lazarus we see that death is always tragic, even for the One Who conquers death. Christ

came to proclaim new life, to acknowledge that death is not a transition into eternal oblivion, to announce that *"through [Him] God will bring with Him those who have fallen asleep"* (1 Thess 4:14). We also believe that *"if we have been united with Him in a death like His, we shall certainly be united with Him in a resurrection like His. ...If we have died with Christ, we believe that we shall also live with Him"* (Rom 6:5,8). Concerning prayers for the dead, your question, which is more of a statement, seems to be directed at those who teach that after death humans may encounter "purgatory," an intermediate state in which the "punishment" accorded to sin must be "purged" before one can enter the eternal Kingdom of God. This teaching, found among the Roman Catholics but completely alien to Orthodox Christianity [which rejects the doctrine of purgatory], implies that one should pray for the release of the souls of the departed from such punishment and may imply that the departed, of their own will, can freely repent of the sins they committed during this lifetime.

Orthodox Christians pray for the dead so that the Lord will have mercy on their souls, that He will grant them eternal rest "in the bosom of Abraham, Isaac, and Jacob," that He will extend His unfathomable love upon them, and that He will receive them into that state "in which there is neither sickness, nor sighing, nor sorrow, but life everlasting." Saint Paul clearly teaches that those who have gone before us are still members of the Body of Christ, the Church. And it is the duty of the members of the Church to pray for one another. Just as the living continually beseech God to have mercy on them—and may rightly offer prayers to God on behalf of their living spiritual sisters and brothers as well as request prayers on their own behalf from others—so too we have the duty to pray for all members of the Body of Christ, even those who have departed this life and still "belong to Christ." One will find that the early Christians, surrounded as they were by death as a result of official persecution on the part of the Roman Empire, took great care to honor the dead, to bury them with great care and reverence—to the point of offering the Eucharistic celebration on their graves, which is one of the earliest indications of the veneration of their relics! —and to remember them especially on the anniversary of their deaths which were seen as "birthdays" into eternal life. In asking God to have mercy on the

souls of the departed, we also ask God to have mercy on us who are still in this life, and we recognize that we too shall die. All members of the Church, living as well as faithful departed, cry before the throne of God, "*Lord, have mercy on us.*"

Proof of Confession

Question

If I choose a Father confessor other than my local Priest, am I required to provide written proof that I have performed an act of penitance and received absolution to my local priest.

Can he refuse me communion?

If he will accept my unlying word, how long can I receive communion before I make another confession?

Answer

In general, every Orthodox Christian should have a Father Confessor. Ideally this should be the person's parish priest. If, for some worthy reason, a person desires to confess in the presence of another priest and to consider him as his or her Father Confessor, he or she should, out of respect and in an open and honest manner, discuss his or her reasons with his or her parish priest and seek his blessing. While I have never heard of providing written proof for confessing or receiving absolution from one's Father Confessor, it stands to reason that, if one's parish priest is aware of the circumstance, one would choose to maintain communication with his or her parish priest and inform him of the occasions on which he or she went to Confession.

With regard to whether or not the parish priest can refuse to give an individual Communion, it must be understood that the priest is the guardian of the Holy Mysteries which, as the Holy Fathers warn, can be to our condemnation as well as our salvation. Technically a priest does not "refuse" to give Communion to someone; it would be more correct to say that the priest must discern, recognize, and respond to any circumstances by which an individual has cut off himself or herself from the Eucharist or any other sacrament. In other words, it is not the priest who "refuses" to offer the sacrament but, rather, the circumstance in which the person is involved which makes it impossible for the priest to offer the sacrament.

Concerning the frequency of the reception of Holy Communion and its relationship to the frequency of Confession, this is a matter which must be thoroughly discussed with one's parish priest and one's Father Confessor, should they be two separate persons. There is no "standard" here, just as there is no "standard" frequency that should be followed in tending to physical ailments and needs under the guidance and direction of one's family physician.

In every instance, it is always best to discuss such concerns with one's pastor and to follow his guidance, just as one would discuss one's physical health with one's physician and follow his or her advice and direction.

Join or Renew Your Membership

REMINDER

We are coming up to the end of the year. If you wish to vote at the 2017 Annual General Meeting you will need to be a paid up member for 2017.

You have until **Dec. 31, 2017** to pay your membership dues for 2017. But why wait? *Do it today!*

Payment can be given to John Gergesha, Treasurer.
Forms available in church foyer.

- Family - \$350.00
- Single - \$175.00

Why do we want a form?

- Allows our priest to contact you
- This helps us keep our records and information current.
- We can send you important information about the church
- You will receive The Herald newspaper from Winnipeg.
- Registration with Ukrainian Orthodox Church of Canada and Eastern Eparchy

Annual General Meeting – Sunday, January 28, 2018